

Forslag, eftersom jeg jo allerede tidligere maafee endog temmelig vidtløftigt, ikke een, men flere Gange har udtalt, at det ikke er min Hensigt at bringe noget Andet ind i Loven; men kun at gjøre den klar og tydelig. Der er jo her udtalt de forskjelligste Anskuelser i denne Henseende, idet Nogle have sagt, at Loven var klar og tydelig, og at der ingen Tvivl var om, at Udgifterne paa hvide Eierne, og Andre have sagt, at det kom an paa, hvorledes Contracten, hvorledes Overdragelsesadkomsten er affattet. Men der er mange Overdragelsesadkomster, som ere saa vækkelige og svævende, at det ikke vil være klart, hvad der indeholdes i dem i saa Henseende. Der ere mange Gange saaledes affattede, at det ikke engang vil være klart for Domstolene at afgjøre. Men jeg skal ikke nægte, at det vil have stor Betydning for mig, hvis den ærede Minister, som er tilstede, vil udtale sig om, hvorledes han forstaaer og opfatter Loven med Hensyn til dette Punkt. Jeg siger, at det vilde være mig hjært, og det vilde være mig en Værdighed og have en afgjørende Indflydelse med Hensyn til min Stemmegivning tilsidst, om jeg vil stemme for Loven eller ikke, thi jeg skal opvigtig tilstaae, at naar jeg skal være med i Thinget til at stemme over en Lov, der vilde blive kastet ud i Landet som en Brandfælle og give Anledning til megen Tvivl og mange Processer og flere Ubehageligheder, vil jeg nægtet jeg anseer Loven i det Hele for nyttig og gavnlig, og jeg selv har bidraget min lille Skjærv til at faae dem saa god som muligt, være rodt til, hvis dette Punkt som sagt ikke bliver klareret, at stemme imod Loven.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg ved at see det foreliggende Endringsforslag ikke troede mig istand til ganske at kunne fatte den Hensigt, hvori det var blevet stillet. Mig forekom det, og jeg skal tillade mig at udtale det, fordi det i alt Fald staaer i Forbindelse med mit Svar paa det Spørgsmaal, som den ærede Landstingsmand stillede til mig, at det maatte være rettet paa at forebygge, at der paa den Tid, hvor der blev Spørgsmaal om at have et Udgangspunkt for Paaligningen, skulde være foretaget

Transactioner af en saadan Natur, at det kunde være tvivlsomt, hvorvidt den Rjæbesum eller den Værdi, som laa til Grund for Ansættelsen, var beregnet paa Forhold, der let kunde mislede, hvorved altsaa ogsaa Paaligningen kom til at mangle det rette Fundament. Umiddelbart seer jeg, at jeg ikke har opfattet det Diemed, hvori den ærede Landstingsmand har stillet Forslaget, paa den rette Maade, men at det mere har været beregnet paa at forebygge Tvivl med Hensyn til, hvad der maatte antages under ganske ordinære, regelmæssige Forhold. Jeg vil tilstaae, at jeg ikke har troet, at Loven kunde frembyde nogen Tvivl med Hensyn dertil, idet der er bestemt, at Taxationsværdien er det, som kommer til at afgive Maalestoffet, har jeg meent, at med denne Maalestof maatte det gaae som i mangfoldige andre Tilfælde, hvor Lovgivningen i andre Forhold opstiller netop det Samme, som her er sagt, og at man altsaa maatte have en tilstrækkelig Betyggelse i den som Regel opstillede Bestemmelse om Taxationsværdien, medens jeg derimod maa frygte for, at man ved at gjøre et Tillæg som det, der er Gjenstand for Endringsforslaget, snarere vil komme til at henlede Tanken paa en Opfattelse af Bestemmelsen, der kunde komme til at virke mindre heldigt. — Mit endelige Svar til den ærede Landstingsmand vil derfor blive, at jeg ikke troer, at man vil udsætte sig for nogen Misforstaaelse eller for nogen Ulempe ved, at Endringsforslaget falder bort.

Rosenørn: Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at vi her i Forhandlingen ere komne ind paa et Punkt, som ikke staaer i nogen Forbindelse med Lovgivningen. Den ærede 2den Landstingsmand for 6te Kredts (Milling) har et Par Gange under Sagens 2den Behandling paaberaabt sig et juridisk Udvalgs-Medlems Udtalelser; skjøndt jeg nu ikke var det eneste juridiske Medlem i Udvalget, maa jeg dog antage, at han har stillet til mig, og hvad jeg der har udtalt, skal jeg heller ikke fragaae. Jeg har for ham udtalt, at jeg troede, at Fæstterne her aldeles ikke havde Noget at frygte, — for at jeg skal tale ligefrem om Sagen. Naar Loven bliver vedtagen, er det jo udtrykkeligt bestemt, at Udgif-